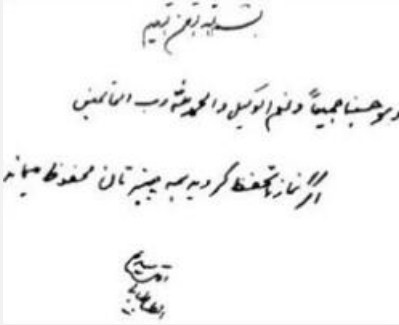

دستخط عارف بزرگ آقای قاضی / شما نمازتان را با زحمت حفظ کنید، خدا همه چیزتان را حفظ می کند

تحفظ از باب تفعل است. یکی از معانی این باب به زحمت کاری را بر خود تحمیل کردن است.

تحفظ از باب تفعل است. یکی از معانی این باب به زحمت کاری را بر خود تحمیل کردن است. مثلاً تشجع یعنی به زحمت شجاعت را بر خود تحمیل کردن. در مقابل، ثلاثی مجرد تنها معنای کاری را می‌رساند و اجبار و اکراه و تحمیلی در آن نیست. به عنوان مثال، در حدیث است که **إِنْ لَمْ تَكُنْ حَلِيمًا فَتَحَلَّمْ**. یعنی اگر نمی‌توانی به طور عادی و بدون اجبار صبر داشته باشی، تحمل داشته باش، یعنی به اجبار خود را حلیم نشان بده.

نکته فرمایش آیت‌الله سید علی آقا قاضی رحمه الله در این است که ایشان تحفظ نماز را عامل حفظ همه چیز می‌دانند. یعنی می‌فرمایند: اگر انسان ولو به زحمت و با اجبار نماز خود را حفظ نمود، همه چیز او حفظ می‌شود، اما این حفظ شدن همه چیز بدون این است که زحمتی بکشد. یعنی تنها کافی است انسان برای حفظ نماز خود سختی بکشد و در این صورت سایر چیزهای او بدون زحمت محفوظ می‌ماند. این عارف بزرگ می‌فرمایند: شما نما خود را با حمت حفظ کنید، خدا همه چیزتان را برایتان حفظ می‌کند.

نکته دیگر این است که در ماده حفظ دوم، ایشان از اسم مفعول استفاده کرده‌اند، یعنی شما خودتان حفظ کننده نیستید، حفظ کننده کس دیگری است که همانا خداوند عز و جل است. به عبارت دیگر، شما اگر نماز را به زحمت حفظ کنید، نه تنها لازم نیست سایر چیزها را به زحمت حفظ کنید، بلکه حتی لازم نیست حافظ دیگر امور زندگی تان هم باشید، یعنی بدون زحمت حفظ کنید. بلکه خود آن‌ها محفوظ می‌ماند، یعنی حفظ می‌شود.

بنابراین به زحمت حفظ کردن نماز، باعث می‌شود سایر چیزها خود به خود حفظ شود. نه لازم است آن‌ها را به زحمت حفظ کنیم و لازم است اصلاً ما حفظ کنیم و بدون زحمت، خودش حفظ می‌شود.